

Peníze daňových poplatníků pro přímé platby zemědělcům i z Programu rozvoje venkova musí pomáhat k řešení příčin problémů, ne k jejich udržování a prohlubování.

Stát musí prostřednictvím politické reprezentace jasně formulovat cíle, kterých chce prostřednictvím dotací dosáhnout a definovat tak onu společenskou objednávku, za kterou bude zemědělcům platit. Cesty k dosažení těchto cílů a odpovědnost za jejich provedení musí stát v maximální míře nechat na zemědělcích. Stát má kontrolovat výsledek, nikoli plýtvat miliardami na armády zbytečných úředníků kontrolujících bizarní hlášení, tabulky a výkazy. Takovýto přístup v konečném důsledku nejenom maří přirozenou aktivitu lidí, ale také z nich vychovává nelояální občany, kteří nemohou mít důvěru k vlastnímu státu a jeho institucím.

7. Méně zákonů a byrokracie - větší prostor pro podnikání

Podnikání v zemědělství je doslova rdoušeno nespočtem nesmyslných předpisů, regulací, nařízeních a kontrol. Zejména pro rodinné farmy, které nemají k dispozici administrativní zázemí jako velké podniky, to představuje naprosto neakceptovatelnou byrokratickou zátěž. Žádný jiný obor v celé ekonomice není tak socialisticky sešněrován, jako je tomu v případě zemědělství, přičemž je prakticky vyloučeno, aby se kterýkoliv podnikatel ve spleti předpisů nejen plně orientoval, ale zejména, aby je bezezbytku plnil. Výsledkem je opět snižování loajality občanů ve vlastní stát, ale především také omezení přirozené aktivity lidí.

Zcela lichý je argument "Berete dotace - musíte se podrobit", protože řada předpisů a nařízeních je často v přímém rozporu nejen se zdravým rozumem, ale také mezi sebou navzájem, stejně jako s oficiálními cíli, kterých se těmito právními akty má dosahovat. V zemědělském sektoru platí nejen spousta škodlivé a kontraproduktivní legislativy, ale také existuje a svou zbytečnou činnost vykonává i řada státních institucí.

Jedinou cestou, jak tento neblahý stav napravit, je nikoliv přijímání nových zákonných předpisů, ale naopak jejich rušení a redukce.

Jedině ve svobodném podnikatelském prostředí s dostatečným prostorem pro odpovědné rozhodování každého podnikatele - sedláka se může rodit hospodářský i sociální úspěch.

8. I my jsme Evropská unie

Čeští politici a úředníci se velmi rádi a často zaklínají požadavky Evropské unie na různá legislativní či byrokratická opatření stejně jako nutností akceptovat Společnou zemědělskou politiku EU.

Tu však velmi často aplikují v přímém rozporu se samotnou základní filozofií této politiky. Zemědělství téměř celé EU, a zejména těch nejúspěšnějších zemí, je totiž založeno na modelu rodinných farem, čemuž přirozeně odpovídají i základní principy a nástroje Společné zemědělské politiky. Jsou to nástroje koncipované pro individuální rodinné farmy, nikoliv pro anonymní či kolektivní velkopodniky.